

Alejandro Ebrat: “Tenir diners sense declarar en un paradís fiscal és temerari”

Actualitzat el 04.04.2016 a les 20:51

[Comenta](#)

El president de la Secció de Dret Fiscal i Financer del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, Alejandro Ebrat, explica que des de 2013 existeix l'obligació de declarar els diners a l'estranger amb el model 720 de l'Agència Tributària i ha titllat de "temerari" no fer-ho. També ha puntualitzat que ser en la llista de Panamà no és sinònim de ser un evasor fiscal.

Ser en la llista no és sinònim de delictes

Alejandro Ebrat assenyala, però, que **tenir diners en un paradís fiscal no es pot equiparar a defraudar i, per tant, no tots els noms de la llista són evasors**. Ebrat indica que és perfectament viable tenir diners a altres països, com Suïssa o Andorra, per raons polítiques o d'inseguretat, i fer-ho legalment. El fet de ser paradís fiscal no vol dir que s'estigui evadint i és **perfectament legal fer-ho si es declaren els béns**.

Ho confirma **Llorens Maristany**, vicepresident de l'Associació Espanyola d'Assessors Fiscals, que argumenta que només és **il·legal si “els diners procedeixen d'una activitat il·legal com el**

blanqueig de capital” o bé si el rendiment obtingut per les societats no es declara correctament. De fet, a Espanya ho fan “despatxos completament legals”, rebla.

Buscar un paradís fiscal és “temerari”

Ebrat recorda que, des de l’any 2013, **els residents de l’estat espanyol tenen l’obligació de declarar els béns a l’estranger amb el model 720 de l’Agència Tributària**, i constata que la majoria de gent que tenia diners a fora ho ha declarat. Per això, qualifica de “temerari” tenir diners en un paradís fiscal sense informar-ne: és “difícil i perillós” per la “persecució de blanqueig de capital i l’intercanvi d’informació que hi ha entre països”, diu.

Com funciona un paradís fiscal?

Els paradisos fiscals, també denominats “offshores”, **“gestionen un patrimoni amagat”**, explica l’advocat especialitzat en dret fiscal i financer. En aquests casos, “el país on resideix la societat no passa informació perquè no té un tractat signat amb Espanya d’intercanvi” i, per tant, són **espais idonis per a societats que volen mantenir-se amagades**. Ebrat afirma que l’objectiu dels paradisos fiscals és **amagar la identitat dels propietaris** dels diners. El mecanisme que fan servir aquestes societats per aconseguir-ho és **utilitzar el nom d’un soci del país** que figura com a propietari de la societat, els anomenats “shareholders” o **testaferros**, que **“amaguen la identitat del propietari real**, que pot ser una persona d’origen espanyol, francès o alemany”. És un tràmit que es fa mitjançant intermediaris, que habitualment són advocats dels paradisos fiscals d’aquests països. De fet, afirma Llorens Maristany, actualment és **“relativament fàcil” crear estructures d’aquest tipus** “entrant a internet i buscant”.

Tot i així, Ebrat recorda que **Panamà ja no és en la llista dels paradisos fiscals**, en va sortir i va signar tractats per compartir informació amb diversos països, entre els quals hi ha Espanya. Per això, després d’aquesta filtració, Hisenda ja ha dit que **demanarà tota la informació pertinent al país caribeny per analitzar el possible frau**.

Segons Maristany, actualment és **“complicat poder conèixer la informació dels moviments de tots els residents de l’estat espanyol”** i confia en la “implicació dels països amb més poder econòmic” per fer front a les pràctiques il·legals. Els Estats Units, que apliquen codis de bones pràctiques pel que fa al blanqueig de capital, són un bon exemple d’actuacions que també s’estan **“implementant aquí a Europa”**.

<http://www.btv.cat/btvnoticies/2016/04/04/com-funciona-paradis-fiscal/>